

1944 - 1959 - 1969

ЮВІЛЕЙНА КНИГА УКО

**ВИДАННЯ
УКРАЇНСЬКОГО КУЛЬТУРНОГО ОСЕРЕДКУ**

З НАГОДИ

25-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ОРГАНІЗОВАНОГО ЖИТТЯ

i

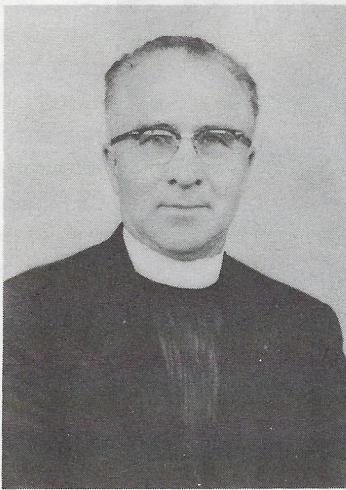
10-ЛІТТЯ НАРОДНОГО ДОМУ В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

РЕДАКТОР:

ІВАН ОВЕЧКО

**— 1969 —
Лос Анджелес, Каліфорнія
З СА**

УКРАЇНСЬКА КАТОЛИЦЬКА ПАРОХІЯ РОЖДЕСТВА
ПРЕСВ. БОГОРОДИЦІ

о. Михайло Колтуцький

Вже від 1940 року, коли збільшилась кількість українців католиків у Лос Анджелесі, писали деякі люди до Митрополичого Ординаріату в Філадельфії, щоб прислали ім священика для зорганізування парохії. Та через брак священиків Митрополичий Ординаріят відволікав цю справу.

У вересні 1947 року Митрополит Константин Богачевський післав о. Мітранта Романа Лободича і о. Онуфрія Шеремету, щоби розслідити справу можливості заснування парохії.

Згадані отці, прибувши до Лос Анджелесу, зразу ввійшли в контакт з тодішніми надійними майбутніми парохіянами. Та початки були трудні. В тодішніх парохіяльних протоколах згадується, що розіслано повідомлення про перші відправи 215-м родинам. На первих зборах, що відбулися в залі Лицарів Колюмба при Боні Брей вулиці, явилось коло 70 осіб.

З початком місяця жовтня почалися перші відправи, на які приходило коло 35 осіб. Громадка, хоч маленька, вірила в свій згіст і, хоч були тяжкі початки, духом не падала. Навпаки, ентузіазм був великий.

По короткім побуті о. Онуфрій Шеремета вернувся до своєї парохії в Бріджпорт, Па., а о. Лободич остався як перший парох молодої місійної станиці. Отець Лободич замешкав в Отців Францішканів при церкві Св. Йосифа при 12-тій вулиці. Відправи відбувалися в каплиці Сестер Монахинь (Сістерс офф Ді Пур) при Адамс Блvd.

Між діяльними членами, що приходили постійно на збори і Богослуження та трудились над розвоєм нової церковної громади, запримічуються в протокольній книжці наступні імена: Володимир Войціцький, Еміль Стефура, Василь Годяк, Йосиф Жук, Марія Ємець, Ольга Готра, Марія Пасник, Юлія Гурей, Іван Гурей, Семен Конасевич і Джек Мирч.

Вже від початку почалися пошукування за скромним будинком, де могли б відбуватися постійні відправи. В цих розшуках між іншими найбільшетрудився Володимир Войціцький. Знайдено каплицю Литовців під числом 2511, 3-тя Евеню (приблизно до Адамс Блvd.) Цю каплицю завдатковано і куплено за 18.000 дол., та пертрактациі купна велись довше, так що аж 7-го березня 1948 року відбулась перша відправа в цій каплиці.

Зростові парохії допомогла та обставина, що через навалу большевизму на Західні Українські землі багато наших людей опинилось у Німеччині. По закінченю Другої світової війни вони почали роз'їжджатись по вільному світі, а найбільше до З'єднаних Стейтів Америки. У парохіяльних архівах знаходиться 75 так званих „ашурансів”, котрими давалося запоруку опіки над тими, що хотіли іхати до

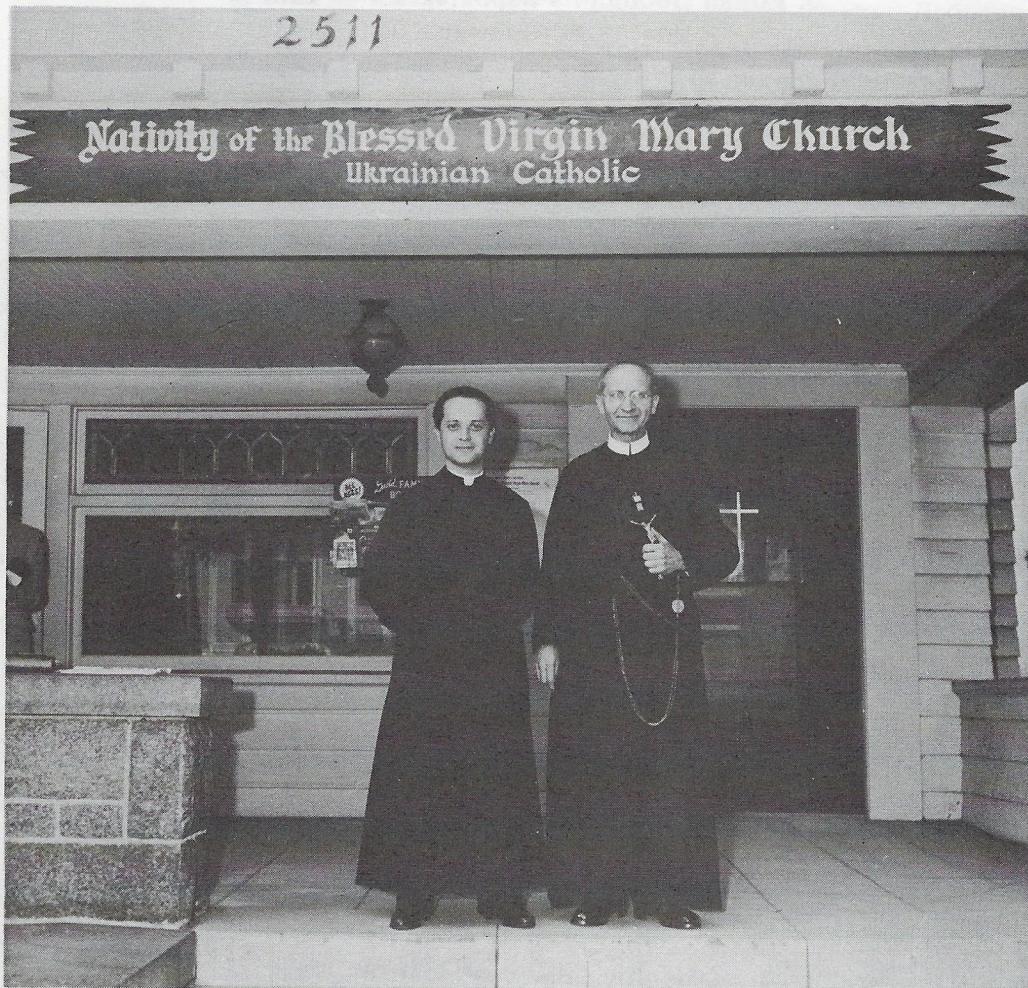
Фото з перших часів існування української
католицької парохії в Лос Анджелесі:
о. Роман Лободич з парохіянами — 1948 р.

Архиєпископ Богачевський під час візитації
парохії (парох — о. Бердар) 21-го травня 1955 р.

Митрополит Богачевський промовляє за обідом
у 1955 р. Праворуч о. Константин Бердар, парох;
ліворуч — о. Николай Винницький

Парох о. К. Бердар (ліворуч) з о. Стефаном
Бахталовським, який був посланий митр.
Богачевським у 1956 р. до Каліфорнії в пошуках
можливостей щодо заснування парохії.

Іконостас (ще повністю не викінчений — праця мистця Володимира Баляса.

Члени Марійської Дружини при парохії.

Посередині: о. М. Колтуцький — парох, праворуч від нього пані Марія Костів — голова Дружини і паніматка К. Колтуцька.

Лос Анджелесу. Більшість з них і залишились до сьогодні мешканцями Лос Анджелесу і членами парохії.

З новоприбулими приїхав зі своєю дружиною Антоніною й о. Николай Винницький і в році 1951 став помічником тутешніх парохів. Це дало можливість парохам в неділі від'їздити на обслугу в місійних станицях Сан-Франсіско і Фінікс, Аризона, які приблизно в тому часі постали. Такий стан тривав у Сан-Франсіско до 1957 року, коли ця станиця стала самостійною парохією з о. Андрієм Микитою, першим парохом. Миція в Фінікс (Арізона) стала парохією в 1961 році, де першим сталим парохом став о. Михайло Горопко. А о. Николай Винницький ревно працював при тутешній парохі впродовж 10 років. Помер 8 вересня 1961 року, на 78 році свого життя.

О. Мітрат Лободич зміцнив парохію матеріально і духовно, був всіма щиро любленим. З початком липня 1951 року передав провід парохії новонайменованому парохові о. Константионі Бердареві. О. Мітрат Лободич став Капеляном Сестер Василіянок в Філадельфії, Па, і остався на тому пості до сьогодні.

О. Бердар вже від початку взявся до ревної праці. Його завданням було, щоб якнайскоріше сплатити борг, який в часі перебрання парохії був у сумі 10.000 дол. Це завдання о. Бердар виконав до трьох років, бо вже в половині 1954 року при щирій співпраці парохіян весь борг заплачено, а що більше: в цім часі вже придбано 3.000 дол. для набуття нового приміщення для церкви.

Відзначаючи дії о. Бердара слід згадати, між іншими, зорганізування Молодечного Клюбу та часті виступи зі Службами Божими по інших храмах Божих, щоби показати іншим народам красу нашого обряду. О. Бердар мав гарний голос, умів провадити хор церковний, який часто виступав на національних імпрезах. Залишаючи парохію в 1957 році, о. Бердар залишив 23.000 дол. на купно нових посілостей для парохії.

В листопаді 1957 року провід парохії перебрав о. Михайло Колтуцький, який остався на цьому пості дотепер.

З початком 1959 року міські власті Лос Анджелесу подали до відома, що каплиця при 3-тій Авеню буде заборонена для публічного збору. Дали, однак, довільно часу на розшуки за новим місцем. По огляданню різних місць, що були в той час на продаж, вибрано

протестантську церкву під числом 5150, Де Лонгпре Авеню. Цю церкву куплено за 75.000 дол. Рівночасно куплено межуючі з церквою 5 домів, з яких один і досі служить за помешкання для пароха. Інші 4 дано у винайм. Це купно довершено в квітні 1960 року.

Щоби мати більше землі на будучі потреби, в році 1963 куплено ще 7 додаткових на двох лотах домів, межуючих з церквою, за 128.000 доларів.

Всі теперішні посіlostі церкви коштували 243.000 дол. 153.000 вже сплачено. Під цю пошуру є боргу 90.000 дол. окрім регулярних Богослужень у церкві в неділі і свята, згадані інші будинки служать для помешкання пароха, для парохіяльної канцелярії, помешкання для сотрудника, а 19 помешкань винаймається. Прибутком з винайму сплачується дальший борг парохії. При церкві є також заля, де відбуваються збори ріжних товариств, які гуртуються при церкві: Марійська Дружина, Товариство Св. Імени, Пласт, СУМ, Рідна Школа і Церковний Хор.

Від квітня 1966 року в парохії, як помічна сила, працює о. Йосиф Чайковський, який прибув з Бофало, Н. Й., ради клімату та щоби бути близьче свого сина, інж. Олега Чайковського, який вже давно тут живе.

ТОВАРИСТВО СВ. ІМЕНИ.

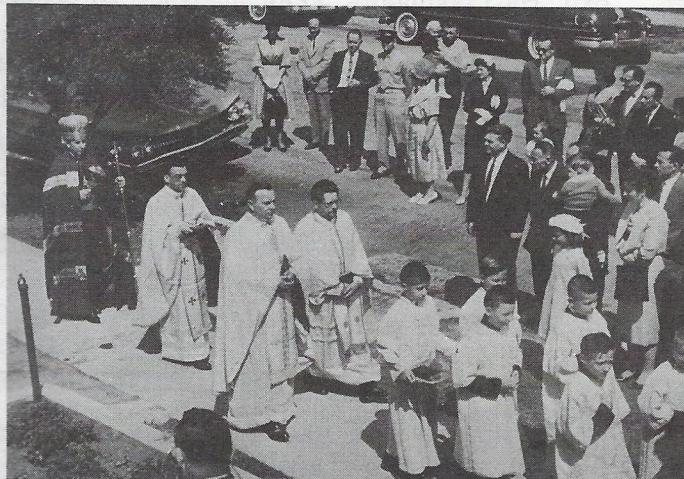
Від року 1957 існує при парохії Товариство Св. Імени. Ціллю цього товариства є прищеплювати своїм членам чесноти життя і звеличення Святого Імени Ісуса.

Члени товариства є церковними збирщиками і працівниками при церковних імпрезах. Товариство під цю пору начисляє 30 членів, які здебільшого сходяться місячно на свої збори. Більшість членів також кожного місяця приступають групово до Св. Причастя. До управи Товариства на 1969 рік вибрані такі особи: Павло Ратушняк, предсідник; Стефан Гріцько, заст. предсідника; Александер Рівней, секретар; Андрей Морісон, скарбник. Николай Медвідь, Евстахій Костів і Стефан Гріцько призначенні дорадниками і помічниками о. Михаїла Колтуцького в адміністрації парохії.

МАРІЙСЬКА ДРУЖИНА ПАНЬ

Дружина була реорганізована її духовним керівником о. М. Колтуцьким у 1963 р. Прорівдницею Дружини є пані Марія Костів до сьогодні. Марійська Дружина Пань провадить ре-

Соборчик священства зах. деканатів.
Посередині — єпископ Йосиф Шмондюк (1961)

Привітання єпископа Габро хлібом-сіллю (1962)

Фрагмент із візитациї єпископа Габро в 1962 р.

*To Excellency Bishop Gabro welcomed by
Mr. Jack Mire - April 14, 1962*

лігійну, культурну і соціальну діяльність. Заслуги цієї організації дуже великі через жертвеність і посвяту багатьох членів. При передбудові церкви члени Дружини дбали про збірку фондів на інсталяцію підсвічників, килимів і т. п. Дружина має тепер 52 членів. Управа є в такому складі: **Марія Костів** — президент, **Софія Васильків** — віце-през., **Анна Марія Грицько** — секр., **Анастасія Джексон** — скар.

ЦЕРКОВНИЙ ХОР

Як вже була згадка, о. **К. Бердар** протягом свого 6-літнього побуту в Лос Анджелесі провадив церковний хор. По від'їзді о. Бердара з Лос Анджелесу в 1957 році якийсь час не було хору. Церковним співом провадив пан **Еміль Стефура**. В році 1960 прибуває до Лос Анджелесу відомий музикамаestro **Володимир Божик**, котрий попередньо також керував Капелею Бандуристів. Зразу по його прибутті до Лос Анджелесу парохія заангажувала його до керівництва церковного хору. Під його умілим проводом постав прекрасний церковний хор, який існує до нинішнього часу. Рівночасно маestro Божик керував великим національним хором „Кобзар”. Про це згадна на іншому місці. Тому, що багато хористів співали в обох хорах, укр. церква Рожд. Пресв. Богородиці хоче цим шляхом подякувати маестрові **Божикові** за його труди і за виступи перед ширшою американською публікою з мілозвучною українською піснею.

ВАЖНІШІ ПОДІЇ В ПАРОХІЇ

5-го вересня 1949 р. відвідав парохію Преосвященіший Єпископ **Амвроз Сенишин**, ЧСВВ, Єпископ-Помічник Митрополита Константина Богачевського в Філадельфії.

У вересні 1950 Кардинал **Тісерант**, голова Конгрегації для Східніх Церков, відвідав Лос Анджелес. Парох **Роман Лободич** мав переслухання в нього і доручив йому альбом знімків парохії.

6-го травня 1951 р. українську католицьку парохію знову відвідав Преосвященіший **Амвроз Сенишин**, ЧСВВ.

В місяці травні 1955 року відвідав парохію сам Митрополит **Константин Богачевський**. Було торжественне привітання Митрополита, також парохіяльний обід, на котрім промовляв Митрополит.

Канонічна візитація Митрополита Богачевського знову відбулася 5 липня 1958 року.

З початком листопада 1960 року парохія перенеслась до новонабутого будинку під числом 5150, Де Лонгпре Авеню, де й почалися відпави та вся діяльність

В місяці серпні 1961 року постала нова Епархія з осідком в Чікаго. Церква св. Отця Николая стала Катедрою новозаснованої Епархії, а її першим Єпископом іменованій Преосвященіший **Ярослав Габро**. Парохія в Лос Анджелесі ввійшла в склад нової Епархії, яка обійма простір від Дітройту до Тихого Океану.

У тому самому часі вже був назначений Соборчик Священства західних Деканатів. Соборчик був призначений на Лос Анджелес. Тому, що Єпископ Габро ще не був повністю властиваний на своєму становищі, на Соборчику заступав його Преосвященіший **Йосиф Шмондюк**, що тоді був, по смерті Митрополита Богачевського, Єпископом Філадельфійської Епархії. На Соборчику, який відбувся 23 серпня, було присутніх 17 священиків.

14-го квітня 1962 року Преосвященіший Ярослав Габро відбув свою першу візитацію парохії в Лос Анджелесі. Ентузіазм був великий. Нового Єпископа процесійно введено з дому парохіяльного до церкви при звуках хорових пісень. Відбулися Богослужби, відтак обід з участию Єпископа Габра.

У ЧЕСТЬ СЛУГИ БОЖОГО

МИТР. АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

Для відзначення 100-ліття з дня народження Слуги Божого Митрополита **Andreя Шептицького** був створений спеціальний Ювілейний Комітет. Комітет очолив д-р **Микола Плаксій**. Заст. гол. Комітету був д-р **Олег Снилик**, секретарем — **Андрій Прокопович**, скарбником інж. **Роман Сіяк**, реф. публ. зв'язків — інж. **Володимир Сіяк**, міст. керівн. — **Володимир Балляс**, техн. керівн.. — інж. **Богдан Микитин**. Члени Комітету: інж. **Омелян М. Тишчицький**, **Нatalія Березовська**, **Ірина Городецька**, **Ірина Сіяк**, маestro **Володимир Божик**, **Петро Бучинський**, **Микола Семчишин**, **Софія Васильків**, **Дарія Чайковська**.

Перед святочною академією протягом цілого року відбувалися щомісяця доповіді про Слугу Божого Митр. А. Шептицького: 13 грудня 1964 р. — **М. Плаксій**: „Рід Шептицьких на тлі історичного розвитку України”, 17 січня 1965 р. — **Т. Пальчук**: „Життєвий шлях Слуги Божого Митр. А. Шептицького”, 14 лютого —

А. Прокопович: „Шептицький і Усусуся”, 14. березня — **А. Семчишин:** „Митрополит А. Шептицький — опікун молоді”, 11-го квітня — **А. Бучинський:** „Політично - громадська діяльність Митр. А. Шептицького”, 9-го травня — **О. Снилик:** „Митроп. А. Шептицький — меценат народного здоров'я”, 12-го вересня — **М. Плаксій:** „Унійна діяльність Митрополита”, 10-го жовтня — **В. Баляс:** „Митрополит — опікун науки і мистецства”, 14-го листопада — **О. Плаксій:** „Останні дні життя Митрополита і беатифікаційна акція”; Цей плян доповідей підписали: д-р **М. Плаксій** — голова Ювілейного Комітету, **С. Березовська** — секретар.

Величава Академія в честь Слуги Божого **Andreя Шептицького** відбулася в залі УК-Осередку 12-го грудня 1965 року в присутності великої кількості українців та високо-поставлених осіб релігійного, політичного й громадського життя в Америці.

ВІДВІДИНИ КАРДИНАЛА І. СЛІПОГО

Влітку 1968 року прибув до Торонто (Канада), а відтак і до інших канадських міст Ісповідник Віри Кардинал **Йосиф Сліпий**. Кардинал згодом відвідав і більші міста З'єдинених Стейтів Америки. Спочатку виглядало, що Кардинал буде відвідувати ті міста, де є осідки Епархії. Коли, однак Кардинал, почав відвідувати і менші українські громади, в о. **Колтуцького** зродилася гадка: „Ану, може би і до нас приїхав”.

О. Михайло Колтуцький вислав запрошення, щоби Кардинал, як можливо, прибув до Лос Анджелесу. Прийшла прихильна відповідь, що Кардинал, повертаючись із Південної Америки, вступить до Лос Анджелесу. Зразу ж ми взялися до приготування. Створено Громадський Комітет, який складався з членів парохії

і ріжних товариств. Плян привітання був таким:

1. Привітання на летовищі,

2. Привітання при Українській Католицькій Церкві і в Церкві.

3. Привітання у Народному Домі Українського Культурного Осередку,

4. Архиєрейська Сл. Божа в Катедрі Св. Вівіані 1-го жовтня 68,

5. Бенкет в Голівуд Паладіюм,

6. Відпровадження і прощання на летовищі.

Таких приготувальних засідань відбулося 10.

Кардинал прибув джетом з Ліма, Перу, на летовище в Лос Анджелесі 1-го жовтня 1968 р. в годині 7:30 рано. Там вже очікувала його численна українська громада. Молодь і жіноцтво в українських одностроях. Також Пласт і СУМ в своїх одностроях. (Про це привітання є опис на іншому місці).

По привітанню цілий ентурах рушив до Української Католицької Церкви. З Кардиналом прибуло двоє владик: Преосвящений Ізидор Борецький з Торонто і Преосвящений Ніль Саварин з Едмонтону. Також з Кардиналом прибув його секретар о. прелат **Марусин**. На зустріч Кардинала і рівночасно і на прощання до Австралії прибули: Владика **Йосиф Шмондюк** і Преосвященніший **Ярослав Габро**. Зі священиків прибули наступні: о. шамбелян **Вол. Паска**, о. Прелат **Василь Кушнір**, парох катедри Св. Вол. і Ольги в Вінніпегу, о. Прелат **Дмитро Шевчук**, Канцлер Митрополита Германюка, о. **Андрій Микита**, парох Сан-Франціска, о. **Мих. Горошко**, парох Фініксу (Арizona) і о. **Іван Прокопович**, парох Дірборну, Мишиген.

о. Михайло КОЛТУЦЬКИЙ

Фрагмент

із перших часів

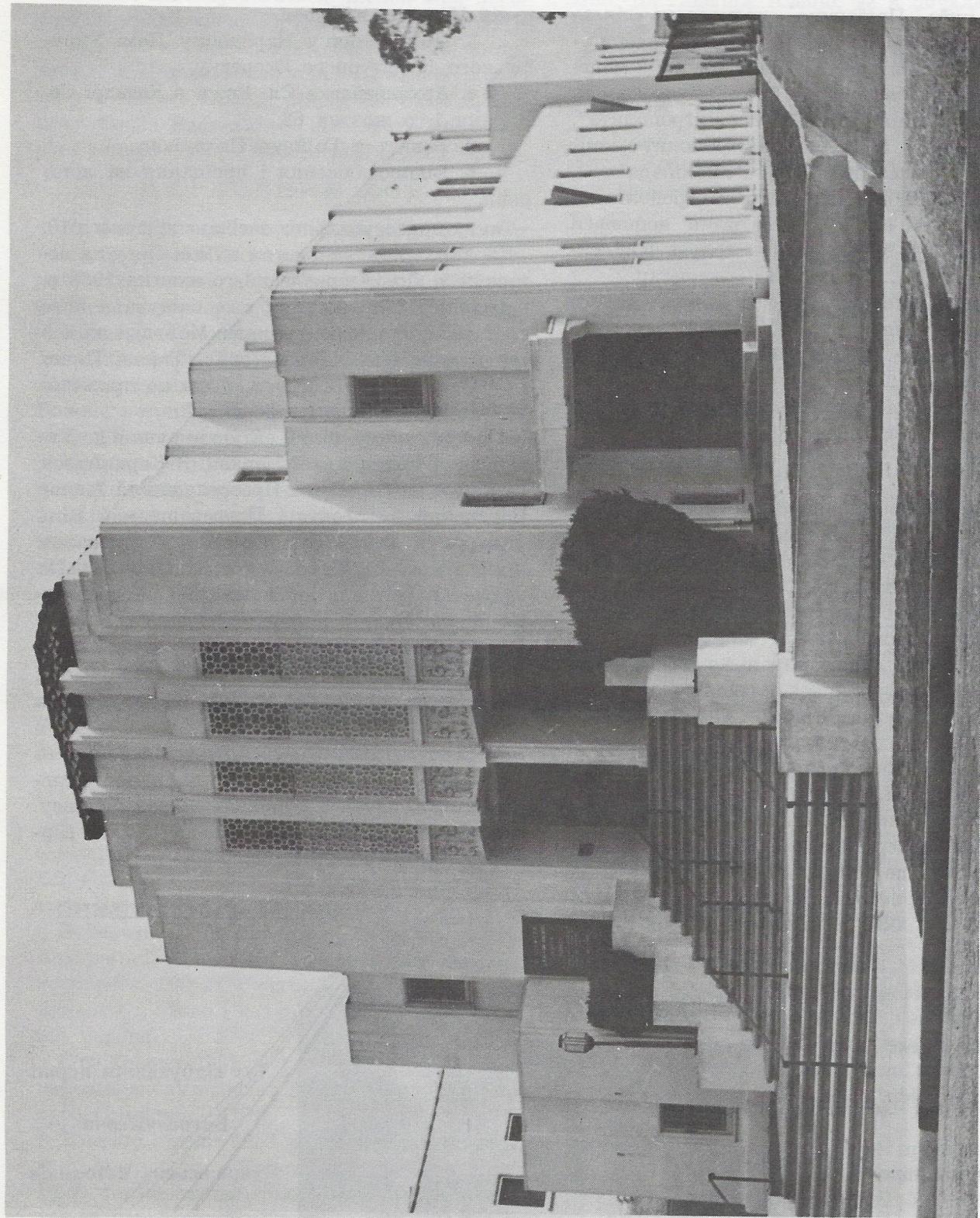
існування парохії.

Тут відбувалися перші

Богослужби

українських католиків

Теперішня церква Рождества Пресв.
Богородиці на Лонгпре вул.

ВЕЛИЧАВИЙ БЕНКЕТ В ЧЕСТЬ ЇХ БЛАЖЕНСТВА ВЕРХОВНОГО АРХІЄПІСКОПА КИР ЙОСИФА КАРДИНАЛА СЛІПОГО

2 жовтня 1968 р. о год. 7:30 веч. відбувся в приміщенні Голівуд Паладіюм святочний бенкет в честь Їх Блаженства Верховного Архиєпископа Кир Йосифа Кардинала Сліпого. Голівудське Паладіюм – це одна з найбільш репрезентантивних заль в Лос Анджелесі, де відбуваються прийняття найдостойніших гостей міжнародного, політично-дипломатичного, культурно-наукового, мистецького та товариського світу.

На зовнішній фасаді Паладіюм спереду були освітлені написи українською і англійською мовою: "ВІТАЙ АРХИРЕЮ!".

Зала для бенкету була врочисто прибрана. Підлога була вистелена червоними килимами. При симетрично розміщених, круглих, столах, прибраних заставою, очікували прибуття Їх Еміненції сотки святочно зодягнених гостей. Напереді залі, на підвищенні, були два ряди головних столів, прикрашених, повинню каліфорнійських, троянд та гвоздиків. На задній стіні естради виднів чудово скомпонований герб Кардинала, роботи нашого відомого мистця-маляра Волод. Баляса. По обох сторонах, гербу були розміщені привітальні написи в українській та англійській мовах, теж проекту і виконання маєстра Баляса при співпраці п. Петра Марцінева, який приготував відповідні дереворити. Також п. Баляс виконав проект оформлення двомовних програмок бенкету.

Точно о год. 7:30 Їх Блаженство Верховний Архиєпископ Кир Йосиф Кардинал Сліпий увійшов до залі в асисті Владик, священства та у супроводі о. Мих. Колтуцького, пароха-господаря, та д-ра Олега Снилика, майстра церемонії. Зібрані гості повстанням з місць та ряснimi оплесками вшанували появу Їх Блаженства, а церковний хор під проводом п. Володимира Божика відспівав многоліття.

За першим почесним столом зайняв місце Достойний Гість Блаженніший Кардинал Йосиф. Праворуч від Їх Еміненції сиділи: Їх Ексцепленція Джеймс Ворд, єпископ Лос Анджелеський, особистий відпоручник Кардинала МекІнтаера, Преосвященіший Кир Йосиф Шмондюк – Владика Стемфордський, дост.

Пол Лампарт – головний радний міста Лос Анджелес і пані Ломпарт, проф. д-р Пол Прел – Віцепрезидент Університету Л. А. і пані Прел, о. парох, Михайло Колтуцький і пані-матка Колтуцька, п. Стен Чемберс – директор радіо-телевізійної станції каналу ч. 5, д-р Олег Снилик – член Екзекутивного Комітету і майстер церемонії, пані Ірина Бульчак – член Екзекутивного Комітету і перший тостмайстер. Ліворуч від Їх Блаженства сиділи: Їх Ексцепленція Преосвященний Кир Ярослав Габро – Владика Чікагський, Їх Ексцепленція Преосвященний Кир Ізidor Борецький – Владика Торонтський, Їх Ексцепленція Преосвященний Кир Ніль Саварин – Владика Едмонтонський, всч. отець Архимадріт Олександер Довгаль – парох, Укр. Православної Церкви св. Андрія Первозванного в Лос Анджелес, всч. отець Василь Кушнір – Ректор церкви Св. Володимира і Св. Ольги у Вінніпег та голона КУК, дост. Йосиф Квін – заст. посадника міста Лос Анджелес і пані Квін, всч. о. Йосиф Чайковський – сотрудник Укр. Католицької Церкви РПДМ в Лос Анджелесі і почесний член Комітету, Йосиф Стець – ревний парохіянин та член Екзекутивного Комітету, інж. Богдан Микитин – член Екзекутивного Комітету та другий тостмайстер.

За другим почесним столом зайняли місця: всч. о. Шамбелян Мирослав Марусин – секретар Їх Блаженства, всч. о. Канцлер Володимир Паска, всч. о. Канцлер Дмитро Шевчук з Вінніпегу, всч. о. Канцлер Йосиф Шкварок з Едмонтону, Монсінор П. Рош – Канцлер архидієцізияльної катедри Св. Вібіяни в Лос Анджелесі, всч. о. М. Горошко – парох, Укр. Кат. Церкви в Фінікс, всч. о. М. Микита – парох, Укр. Кат. Церкви в Сан-Франціско, всч. о. Іван Прокопович – парох, Укр. Кат. Церкви в Дірборн Мічіген, всч. о. Й. Хромага – парох, Кат. Церкви поселенців з Карпатської України, мгр. Олександер Веселій – заст. голови Екзекутивного Комітету та голова Укр. Культурного Осередку в Лос Анджелес і пані Весела, всч. о. С. Соломон з Лос Анджелесу, всч. о. Я. Жолтінський з Чікаго, та парохи місцевих Халдетьської і Мелхідсь-

ФРАГМЕНТИ З ВІДВІДИН КАРДИНАЛА
Й. СЛІПОГО (1968)

Зустріч кард. Й. Сліпого хлібом-сіллю при парохії

Зустріч кард. Й. Сліпого
на летовищі в Лос Анджелесі.

Верховний Архиєпископ кард. Й. Сліпий
промовляє в церкві

кої церков:

Після відспівання американського і українського гімнів у виконанні церковного хору о. М. Колтуцький, як парох та господар, привітав Їх Блаженство Верховного Архірея Йосифа гарячими та повними синівської вдячності словами подяки за велику честь, що українська католицька парохія в Лос Анджелесі та українська громада удостоїлися гостити в себе Найвищого Українського Католицького Архіпастиря наших днів. У своїм короткім привітальнім слові як в українській, так і в англійській мовах, о. Колтуцький дав начерк мученицько-апостольського шляху Їх Блаженства від часів рукоположення в єпископи Слугою Божим Андреєм Графом Шептицьким аж по дні достоїнства в Колегію Кардиналів. Присутні на бенкеті рясними і довгими оплесками маніфестували спонтанну радість, коли о. Колтуцький закінчує своє слово, висловив надію, що український народ за стараннями Апостольської Столиці удостоиться внесові зі славословити Їх Блаженство як Патріярха Української Католицької Церкви.

Програму ведення бенкету о. Колтуцький передав д-рові Олегові Сниликові, який виголосив в обох мовах святочну промову. Після многоліття у виконанні хору д-р Снилик представив Їх Блаженству почесних гостей, привітав Преосвященних Владик, Всечесне Священство, світських достойників та зібрану святочну громаду та просив Найдостойнішого Архиєрея Кардинала Йосифа благословити трапезу. Це була надзвичайно зворушлива хвилина, коли Їх Блаженство промовляв молитву, а хор у високомистецькому виконанні дав концерт українського "Отче наш".

Після вечері бенкет вели гостмайстри: п-і Ірина Бульчак та інж. Богдан Микитин. Вітаючи Їх Блаженство, Владик, священників, почесних гостей та всіх присутніх, пані Бульчак сказала, що це вже вдруге припала для неї велика честь зустрічати Їх Блаженство. Перший раз це було кілька місяців тому, як вона, повертаючи з відвідин в Україні, задержалась у вічнім місті Римі, щоби віддати поклін Кардиналові Йосифові Сліпому – не лише як Найвищому Пастиреві Української Католицької Церкви, але теж як Українцеві – Патріотові, Народному Героеві, що вмішає у своїй Блаженній Особі всі найкращі риси сина України сучасної доби. Пані Ірина Бульчак походить родом з Буковинської України, виростала в Канаді й є православного віроістовідання.

" Велика честь вітати Ваше Блаженство серед нашої спільноти, а для мене великою духовною наснагою, що залишиться незабутнім

спогадом на все життя," – закінчила своє слово пані Бульчак. Присутні на бенкеті, серед них, була велика кількість братів православних, прийняли ці скромні, але урочисті слова грімкими оплесками.

З черги промовляв від імені Кардинала МакІнтаера Їх Ексцеленція Джон Вард, єпископ з Лос Анджелесу. Ше до недавна американці в Лос Анджелесі і взагалі в Каліфорнії не дуже то були зорієнтовані про дійсний стан в Україні та про наші страждаючі Церкви. Але гостина Їх Блаженства Верховного Архієпископа Кир Йосифа Сліпого на Західному Побережжі та всіх майже наших католицьких Владик ЗСА і Канади стала подією небуденного значення одного з найбільших стейтів Юнії. Тому теж Екзекутива Комітету робила всі можливі заходи, щоби гостина Їх Блаженства в Каліфорнії мала не лише український льокальний характер, але була теж виявом міжнародного значення. Це вірно: підкреслив у своїм урочистім зверненні до Їх Блаженства Кардинал Франціс МекІнтаер, Архієпископ Лос Анджелеський під час Архиєрейських Служб в катедрі Св. Вібіяни і так же само вітав Їх Блаженство Владика Вард під час бенкету. На закінчення свого звернення Їх Ексцеленція Вард сказав: " Складаю низько в покорі мою голову перед маєстатом нескореного воїна за Христову Віру, Кардинала Йосифа, великого і вірного сина українського народу ". В такім же самім розумінні, промовляли Віцемейор міста Лос Анджелесу Йосиф Квін, який вручив Їх Блаженству Ключі до міста та грамоту почесного громадянства, та Радний міської Ради Пол Лямпард, який вручив Достойному Архиєреві мистецько виготовлену "Грамоту Міської Ради Міста Ангелів", в якій всі члени Ради "складають в пошані і покорі свій найнижчий поклін Князеві Української Католицької Церкви та лицареві за волю і справедливість Української Нації".

Головне святкове звернення в честь Їх Блаженства виголосив Їх Ексцеленція Владика Кир Ярослав Габро, єпископ Чікагський, до якого юрисдикції належить парохія Української Католицької Церкви РПДМ в Лос Анджелесі. Українці-католики Каліфорнії жадібно чекали цього великого моменту, щоб і побачити Кардинала, і вислухати великої мови свого улюбленого Владики. Промовляючи в англійській та українській мовах, Кир Ярослав в синівському зверненні до Їх Блаженства дякував за опіку та дійсно майсеєве провідництво Верховного Архіпастиря вірних Української Католицької Церкви у всьому світі та незрівняну посвяту і жертву в апостольській місії для об'єднання українського Христового

стада. Надзвичайна глибина думки та заманіфестована щирим українським патріотизмом торжественна мова Іх Ексцеленції Кир Ярослава викликала серед українських та американських слухачів величезне захоплення та часто переривалася рясними оплесками і виявами захоплення. Немає сумніву, що безпосередня зустріч Іх Ексцеленції Владики Кир Ярослава з українською католицькою спільнотою в Лос Анджелесі скріпила, наче чиста джерельна вода, сили вірних, лосанджельської парохії на користь нашої Церкви та нашого народу. Святочне звернення Іх Ексцеленції Кир Ярослава Габра буде подане в пресі у цілості.

Не менше захоплення та духового піднесення святочної громади на бенкеті викликало слово звернення та привітання Іх Блаженства від всеч, о. Архимандрита Олександра Довгала, пароха Української Православної Церкви Св. Андрія Первозванного в Лос Анджелес. Коли ж Іх Блаженство простягнув руки до Архимандрита, і вони обое обнялися, наступив момент стихійних, довготривалих, оплесків, то не в одного і не в одної з присутніх витискалися слози радості з очей.

З черги інж. Богдан Микитин представляв промовців, що складали Іх Блаженству привіти та побажання. Промовляли мгр. Олександр Веселій, голова Українського Культурного Осередку в Лос Анджелесі, Омелян Комарницький, що репрезентував Відділ УККА в Фенікс, Аризона, о. М. Горошко, парох Укр. Кат. Церкви в Фенікс, Аризона, проф. Василь Ємець, відомий та заслужений член українського гетьманського руху. Дальше зачитано привітальні листи від губернатора стейту Каліфорнія, достойного Рональда Регана, та губернатора стейту Аризона, достойного Стенлея Вільямса. Теж зачитано телеграму з привітом від Польського Конгресового Комітету.

Після цього д-р Олег Снилик звернувся до Іх Блаженства з такими словами: "Ваша Еміненці! Ми були б не всилі вичерпати цих усіх привітань та найкращих побажань, що випливають із глибини наших серць кожного з нас тут присутніх, Просимо Ваше Блаженство про Свяtkове слово, щоб на прощання, ми, скріплени духом та з"єдині думками, могли продовжувати працю для добра нашої Церкви та її так нам, всім дорогих, дійсно правдивих традицій, ми страйожені, коли бачимо, що ці традиції часто забиваються, а то і заперечу-

ються. Наші очі і наші душі звернені до Вас, Найдостойніший Архирем, Апостоле наш Правди і Науки."

Блаженіший Йосиф Кардинал Сліпий напочатку привітив церковних та світських американських гостей в англійській мові. Опісля в довшій проповідницькій бесіді на українській мові накреслив цілі та завдання своєї апостольської місії, яку йому поручив Святіший Отець. В поважній та маєстатичній формі, Іх Блаженство із замітним схвилюванням висловив свою радість про гарний розвій українського культурного та релігійного життя наших поселенців у Новому Світі, зокрема враження з побуту в соняній Каліфорнії Іх. Блаженство сприйняв як особливо міле та гідне подиву. В цьому відношенні Найдостойніший Гість звернув увагу на виховання молоді, зберігання національної культури, рідної мови та рідних традицій в розумінні єдності та взаємної пошани. "Бережіть міцно культурні надбання ваших дідів і передавайте їх, вашим унукам на засадах християнської любови близького так, як цього навчає наша українська Церква, священство та єпископи. Коли будете міцні та з"єдинані, нічого не буде на перешкоді, щоби Україна мала свого Патріярха," — закінчив тими словами Блаженіший, своє святкове Слово, яке присутні привітали довгими ентузіастичними оплесками та повстанням з місця.

Тоді пан Йосиф Стець зложив подяку Іх Блаженству в імені парохіян Укр. Католицької Церкви РПДМ в Лос Анджелесі, а інж. Богдан Микитин на прощання побажав Українському Князеві Церкви кріпкого, довгого здоров'я та сил для здійснення великої апостольської місії та завершення її у Патріярхаті Української Католицької Церкви. Бенкет закінчено многоліттям і католицьким гімном "О спомагай нас". Цей бенкет в честь Іх Блаженства Верховного Архієпископа Йосифа Кардинала Сліпого був одним з найкращих та найбільш імпозантних і величавих вечорів, що його, лосанджельська спільнота влаштувала.

Перед бенкетом, в одній з бічних заль Палладію відбулася пресова конференція Іх Еміненції Кир Йосифа з представниками американської преси міста Лос Анджелесу. Обширні статті про гостину Українського Кардинала в Каліфорнії з'явилися у всіх головних щоденниках з вірними інформаціями та прихильними коментарями.

ПЕРШЕ
ПРИЧАСТЯ
/праворуч/
ТРАВЕНЬ
1968

ПЕРШЕ
ПРИЧАСТЯ
/внизу/
ТРАВЕНЬ
1964

